

GORIŠKA ŠKOFIJSKA KARITAS

*Veselili so se,
ko so videli Zvezdo*

ADVENTNA KNJIŽICA 2023

GORIŠKA ŠKOFIJSKA KARITAS
Škofijski katehetski urad

*Veselili so se,
ko so videli Zvezdo*

ADVENTNA KNJIŽICA 2023

Predstavitev

VESELJE

V globini naše človeške izkušnje večkrat naletimo na pričakovanje, ki je tesno povezano z našim vsakdanjim življenjem. Čakamo na vlak, na novico ali na izpolnitev želje: to so le nekatera izmed mnogih pričakovanj, ki se prepletajo v našem življenju. Pričakovanja pa ne smemo doživljati kot breme ali zavoro, temveč kot dragoceno priložnost, da se pripravimo na pomembno srečanje.

V tej adventni knjižici bomo doživljali adventni čas kot veselo in aktivno pričakovanje. Zamislimo si, da hitimo do ljubljene osebe in komaj čakamo, da jo srečamo. To je srečanje z Bogom, ki s svojo ljubeznijo prepleta njegovo zgodbo z našo.

To bo izkušnja, v kateri bo treba prepoznati in prisluhniti glasu evangelija, ki nam oznanja »veliko veselje«. (prim Lk 2,10)

Potovanje bo z nami delil papež Frančišek: pravi strokovnjak veselja. Če bomo prisluhnili njegovim besedam, bomo spoznali, da je veselje osebna izkaznica vsakega kristjana in bomo tako bolje doumeli globoki pomen krščanskega veselja.

Advent bo torej priložnost, da sprejmemo veselje za svoje ter da ga nosimo v sebi skozi vse praznike, da se bo naše življenje spremenilo v ples veselja skozi katerega bomo svetu oznanjali, da ima krščansko veselje tolikšno moč, da osvetljuje vsak kotiček našega obstoja. Da bi Svetovnemu dnevu revnih namenili ustrezno pozornost, bomo svojo pot začeli dva tedna pred adventom.

S pomočjo Božje besede in Veselja evangelija (Evangelii Gaudium) papeža Frančiška, bomo iz tedna v teden odkrivali različne oblike veselja, ki nas bodo pripeljale do Božiča, ko bomo spoznali, da je v resnici pravo veselje prav Jezus, ki se rodi za nas.

- **DAROVANJE.** Božič nas spominja, da je Jezus Božji dar in nas spodbuja da darujemo z veseljem, tako kot se tudi sam daruje. Radodarno in odgovorno lahko darujemo z naše sposobnosti. Veselje, ki izhaja iz darovanja obogati tistega, ki daruje in tudi tistega, ki je obdarovan.
- **SLUŽENJE.** Služiti bližnjemu je isto kot služiti Kristusu. Spoznali bomo, da pomagati bližnjemu daje človeku veliko veselje in da je to znak ljubezni do Boga in bližnjega.
- **PRIČAKOVANJE.** V adventnem času veselo pričakujemo Gospoda, ki nas bo odrešil. Evangelij me vodi in pripravlja na srečanje z Jezusom. Vem, da bom njegovo pomoč, kot vedno našel v molitvi.
- **OZNAVJANJE.** Janez veselo oznanja: "Pripravite pot Gospodu, ki prihaja". Tako so delali apostoli in tako dela še danes naša Cerkev. Tako bomo naredili tudi mi, na poti do Božiča.
- **PRIČEVANJE.** Janez Krstnik priča o veseli novici: Jezus je Božji sin, ki je prišel, da bi nas odrešil. Njegovo pričevanje govori o ljubezni Očeta, ki je poslal Sina, da bi se rodil kot eden izmed nas. Tako se bom tudi jaz odpravil na pot in pričeval o ljubezni Gospoda, ki nas odrešuje.
- **RAZPOLOŽLJIVOST.** Angel oznani Mariji novico, ki se ji zdi nemogoča, a vera premaga strah. Marija z veseljem sprejme vlogo Matere Odrešenika in vseh nas. Njen "da" je dragoceni nauk, ki mu bom sledil, da bom na razpolago Boži volji.
- **RADOST.** Božič je! Odrešenikovo oznanjenje je postalo resnica. Kot pastirji poklekнем pred jasli in z veseljem opazujem Očetovo ljubezen so Jezusča, ki je dar odrešenja. To veselje želim deliti s svojimi brati in sestrami.

Tale knjižica naj bo vašim družinam v podporo pri vsakodnevni molitvi s pomočjo psalma, svetopisemskega citata, citata papeža Frančiška, molitve in sklepa.

fra Luigi Bertie
Voditelj škofijskega katehetskega urada

Še nikoli se nisem tako zavedal, kako pomembno je upreti svoj pogled navzgor: Sa ne da bi gledali nebo in oblake temveč, da bi našli tisto oporno točko, ki nas duhovno opozarja, kako vredno je naše življenje. Zvezda nas privede do Jezusa in nas pospremi do najglobljega pomena njegovega rojstva, ki daje smisel našemu življenju ter nas prenavlja z globokim upanjem.

Pri urejanju našega vrtilčka smo morda preveč zaposleni in je naš pogled uprt le k tlom, tako, da ne vidimo tega, kar je res pomembno za naše življenje.

Sveti trije kralji so ob pogledu na zvezdo takoj spoznali, da je njen pomen večji od oblasti vladarjev, bogastva, sijaja in razkošja ter vseh zemeljskih stvari, ki so prebivalcem Jeruzalema preprečile, da bi pogledali navzgor.

Mir, ljubezen, dobrotelost, prijateljstvo so dar Deteta, rojenega v betlehemiški štalici in globoki smisel moje poti, mojega življenja, mojega darovanja izvira prav iz te zibelke, na katero prevečkrat pozabljamo.

»Razveselili so se, ko so zagledali zvezdo«. Če dobro razmislimo: sreča ki izhaja iz materialnih dobrin (nakup nečesa dragocenega, nek praznik...) je minljiva, traja le trenutek.

Sreča, ki izhaja iz Jezusa, je notranji mir v srcu, je zavest, da smo ljubljene, je dajanje drug drugemu: »Večja sreča je dajati, kakor prejemati« (Apd 20,35), je zavračanje konfliktov, velikih in malih razlik, ki jih delamo in ki nas oddaljujejo od prijateljstva, bratstva; je pomanjkanje zavisti, posesivnosti nad drugimi, je sposobnost, da znamo stati drug ob drugemu, da znamo ljubiti, da sprejemamo in se zadovoljimo z malimi stvarmi; in se zavedamo, da je lepota okoli nas neskončna in čaka, da jo odkrijemo.

Rad bi zaključil to svoje voščilo s pomembnim stavkom, ki ga najdete v uvodu evangelija po Janezu »V njem je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela« (Jn 1,4-5); voščim vam, da bi vsi znali pogledati navzgor, proti Jezusu, ki se rojeva in v njegov evangelij, ki je luč in bo naše življenje spremenil, če ga bomo znali sprejeti in mu slediti, tako kot so sveti trije kralji sledili zvezdi.

Blagoslovljen Božič!

Diakon Renato Nucera
Direktor škofijske Karitas

Nedelja 19. novembra 2023

XXXIII navadna nedelja

VII Svetovni dan ubogih

Veselje, da lahko... DARUJEMO

Psalm 127

*Blagor vsakemu, ki se boji Gospoda,
ki hodi po njegovih poteh.*

*Sadove truda svojih rok boš zares užival,
blagor tebi, tebi bo dobro.*

*Tvoja žena bo kakor rodovitna trta
sredi tvoje hiše;*

*tvoji otroci bodo kakor oljčne mladike
okrog tvoje mize.*

*Glej, tako bo blagoslovljen mož,
ki se boji Gospoda.*

*Blagoslovi naj te Gospod s Siona,
da boš užival blaginjo Jeruzalema*

*vse dni svojega življenja,
da boš videl svojih otrok otroke.*

Mir nad Izraelom!

Iz evangelija po Mateju 25,13-30

Bodite torej budni, ker ne veste ne dneva ne ure!«

»Tako bo namreč kakor s človekom, ki se je odpravljaj na potovanje in sklical svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje. Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in odpotoval. Ta, ki je prejel pet talentov, je šel takoj z njimi trgovat in je pridobil pet drugih. Prav tako je tisti, ki je prejel dva, pridobil dva druga. Oni pa, ki je prejel enega, je šel, skopal

jamo in skril denar svojega gospodarja. Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun. Pristopil je tisti, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: »Gospodar, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil.« Gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!«

Nato je pristopil tisti, ki je dobil dva talenta, in rekel: »Gospodar, dva talenta si mi izročil, glej, dva druga sem pridobil.« Gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!«

Nazadnje je pristopil oni, ki je dobil en talent, in rekel: »Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi razsul. Zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent v zemljo. Glej, tu imaš, kar je tvojega!« Gospodar pa mu je odgovoril: »Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in zbiram, kjer nisem razsul? Zato bi moral dati moj denar menjalcem in ob vrnitvi bi jaz prejel svojo lastnino z obrestmi. Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki jih ima deset; kajti vsakemu, ki ima, se bo dalo in bo imel obilo, tistemu pa, ki nima, se bo vzelo tudi to, kar ima. Neuporabnega služabnika pa vrzite ven v naj-zunanjejšo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.«

Prisluhnimo papežu Francišku

Če celotna Cerkev sprejme to misijonarsko živahnost, mora doseči vse, brez izjem. A komu bi morala dajati prednost? Če beremo evangelij, najdemo povsem jasno usmeritev: to niso toliko bogati prijatelji in sosedje, ampak predvsem ubogi in bolni, tisti, ki so pogosto zaničevani in pozabljeni, ki »ti ne morejo povrniti« (Lk 14,14). Ni prostora za dvome ali razlage, ki bi mogle oslabiti to tako jasno sporočilo. Danes in vedno velja: »ubogi so prvi naslovljenci evangelija«. Brezplačno oznanjevanje evangelija ubogim je znamenje Božjega kraljestva, ki ga je prinesel Jezus. Naravnost je treba povedati, da obstaja neločljiva povezanost med našo vero in ubogimi. Ubogih nikdar ne pustimo samih! (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 48)

V molitvi

Gospod, podari mi modrost in pripravljenost živeti po svoji veri. Pomagaj mi, da bom uporabil talente, ki si mi jih dal, za dobro bližnjega in za tvoje Kraljestvo. Osvobodi mi srce strahu in sebičnosti in daj mi moč, da bom darežljiv v delitvi tega, kar sem prejel. Naj te nekoč srečam in slišim zvoje besede: »Dobro si naredil, zvesti služabnik«. Amen.

Potrudil se bom...

...da bom uporabil dobro talente in prvine, ki mi jih je dal Bog, da se bom aktivno trudil za širjenje družbene pravice in za delo v korist skupnosti, v ljubezni do bližnjega in do družbene soodgovornosti.

Ponedeljek 20. novembra 2023

Psalm 118

*Reši me človeškega zatiranja,
da se bom držal tvojih ukazov.
Razjasni svoj obraz nad svojim služabnikom,
úči me svojih zakonov.*

Iz evangelija po Luku 18,35-43

Ko se je bližal Jerihi, je sedel ob poti neki slepi mož, ki je prosil vbogajme. Slišal je množico, ki je šla mimo, in spraševal, kaj je to. Povedali so mu, da gre mimo Jezus Nazarečan. Zavpil je: »Jezus, Davidov sin, usmili se me!« Tisti, ki so hodili spredaj, so ga grajali, naj umolkne; on pa je še bolj vpil: »Davidov sin, usmili se me!« Jezus se je ustavil in ukazal, naj ga pripeljejo k njemu. Ko se mu je približal, ga je vprašal: »Kaj hočeš, da ti storim?« Dejal je: »Gospod, da bi spregledal.« Jezus mu je rekel: »Spreglej! Tvoja vera te je rešila.« In pri priči je spregledal. Šel je za njim in slavil Boga. Vse ljudstvo, ki je to videlo, je hvalilo Boga.

Po tem bodo spoznali, da ste moji učenci, če boste ljubili drug drugega.

Kristjane vseh skupnosti sveta bi rad posebej prosil za pričevanje bratskega sožitja, ki privlači in razsvetljuje. Naj bi vsi mogli občudovati, kako skrbite drug za drugega, kako se medsebojno spodbujate in drug drugega spremljate: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj« (Jn 13,35). Prav to je Jezus z gorečo molitvijo prosil Očeta: »Da bi bili vsi eno ... v nama ..., da bo svet veroval« (Jn 17,21). Pazimo na skušnjavo zavisti! Vsi smo v istem čolnu in gremo proti istemu pristanišču. Izprosimo si milost, da se bomo veselili sadov drugih, ki pripadajo vsem. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 99)

V premislek

Vsi lahko pričamo o Božji ljubezni preko nekaterih preprostih vsakodnevnih dejanj, kakor na primer podeliti nasmeh ali lepo besedo žalostnemu, obiskati starejšo osebo, ki živi sama ali telefonirati znani osebi, ki ni pri najboljšem zdravju. Da lahko to storimo, moramo imeti srce, ki vidi!

Smo sposobni razumeti kdo nas potrebuje? Se veselimo njihovih uspehov?

Torek 21. novembra 2023

Darovanje Device Marije v templju

Iz Prve Samuelove knjige 2,1.8

Tedaj je Ana molila s temi besedami:

*»Moje srce se raduje v Gospodu,
moj rog se dviga v Gospodu.*

*Zdaj lahko odpiram usta proti svojim sovražnikom,
zakaj veselim se tvoje pomoči.*

*Iz prahu vzdigne neznatnega,
iz blata potegne ubogega,
da ju posadi med kneze
in jima odkaže častni sedež.
Zares, Gospodovi so stebri zemlje,
nanje je postavil zemeljski krog.*

Iz evangelija po Mateju 12,46-50

Medtem ko je še govoril množicam, so stali zunaj njegova mati in njegovi bratje; želeli so govoriti z njim. In nekdo mu je rekel: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in bi radi govorili s teboj.«

On pa je tistemu, ki mu je to povedal, odgovoril in dejal: »Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?« In pokazal je na svoje učence ter rekel: »Glejte, to so moja mati in moji bratje. Kdor koli namreč uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat, sestra in mati.«

Kaj čakamo? Polni veselja naznanjajmo Božjo ljubezen!

Vsak kristjan je misijonar toliko, kolikor se je srečal z Božjo ljubeznijo v Jezusu

Kristusu. Ne govorimo več, da smo »učenci« in »misijonarji«, ampak, da smo vedno »misijonarski učenci«. Če nismo prepričani, pogledajmo prve učence, ki so se takoj potem, ko so spoznali Jezusov pogled, odpravili, da bi ga oznanjali polni veselja: »Našli smo Mesija« (Jn 1,41). Samarijanka je komaj končala pogovor z Jezusom, pa je že postala misijonarka. In veliko Samarijanov je sprejelo vero v Jezusa »zaradi besede žene« (Jn 4,39). Po svojem srečanju z Jezusom Kristusom se je sv. Pavel odpravil »in takoj oznanjal Jezusa ... ter učil: On je Božji Sin« (Apd 9,20). Kaj pa mi čakamo? (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 120)

V premislek

Vsak kristjan je misijonar, saj je poklican, da živi v stilu evangelija na vsakem življenjskem področju: doma, v službi, v prostem času... Zaradi stila življenja, ki izhaja iz ljubezni in sprejemanja, oznanja evangelij.

Ali smo sposobni biti misijonarji v načinu življenja, v besedah in dejanjih?

Sreda 22. novembra 2023

Psalm 16

*Moji koraki se držijo tvojih steza,
moje noge ne omahujejo.
Jaz sem te klical, saj me boš uslišal, o Bog;
nagni k meni svoje uho, usliši moj izrek.*

*Varuj me kakor zenico v očesu,
skrij me v senci svojih peruti,
Jaz pa bom v pravičnosti gledal tvoje obličje,
ko se prebudim, se bom sitil ob tvoji podobi.*

Iz evangelija po Luku 19,11-17

Ko so to poslušali, je dodal še priliko, ker je bil blizu Jeruzalema in so mislili, da se bo Božje kraljestvo pojavilo takoj. Rekel je: »Neki človek plemenitega rodu je odpotoval v daljno deželo, da bi si pridobil kraljevsko oblast in se vrnil. Poklical je svojih deset služabnikov, jim razdelil denar, deset min, in dejal: ›Trgujte, dokler ne pridem.‹ Njegovi podložniki pa so ga sovražili. Poslali so za njim poslance s sporočilom: ›Nočemo, da bi ta zavladal nad nami.‹ Zgodilo pa se je, da se je vrnil, ko je dobil kraljevsko oblast. Ukazal je, naj mu pokličejo služabnike, ki jim je iz-

ročil denar, da bi izvedel, kaj so prigospodarili. Pristopil je prvi in rekel: ›Gospod, tvoja mina je pridobila deset min.‹ In rekel mu je: ›Prav, dobri služabnik, ker si bil v malem zvest, imej oblast nad desetimi mesti.‹

Jezus svojim učencem: »Dajte jim vi jesti« (Mr 6,37): to nujno zahteva sodelovanje, da bi rešili bistvene vzroke uboštva.

Cerkev je spoznala, da zahteva prisluhniti temu kriku izhaja iz samega osvobajajočega delovanja milosti v vsakem od nas. Zato ne gre za nalogo, ki je pridržana samo nekaterim: »Cerkev, ki sledi evangeliju o usmiljenju in ljubezni do človeka, poslušša klic po pravičnosti in bi rada nanj odgovorila z vsemi močmi.« V tem okviru razumemo Jezusovo naročilo učencem: »Dajte jim vi jesti!« (Mr 6,37). To vsebuje tako sodelovanje, da bi odpravili strukturne vzroke revščine in podprli celostni razvoj ubogih, kakor tudi najbolj preprosta in vsakdanja dejanja solidarnosti spričo povsem stvarne revščine, ki jo srečujemo. Beseda »solidarnost« se je nekoliko obrabila in jo včasih razlagajo napačno, a označuje veliko več kakor samo priložnostna velikodušna dejanja. Zahteva, da ustvarimo novo miselnost, ki razmišlja občestveno in daje prednost življenju vseh. Dobrin si ne smejo prilščati samo nekateri (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 188)

V premislek

Biti solidalni pomeni truditi se za dobrobit skupnosti, ki ji pripadam, da bi postala lepša in pravičnejša. Talente, ki nam jih je Bog dal in jih lahko opredelimo tudi kot spretnosti in sposobnosti, moramo obroditi. Katere talente si prejel/a ti? Kako jih uporabljaš v korist drugim in za gradnjo boljšega sveta?

Četrtek, 23. novembra 2023

Psalm 49

*Daruj Bogu hvalno daritev,
izpolni Najvišjemu svoje zaobljube.
Potem me kliči na dan stiske,
rešil te bom in me boš častil.«*

Iz evangelija po Luku 19,41-44

Ko je prišel bliže in zagledal mesto, se je zjokal nad njim. Rekel je: »O, da bi tudi ti na ta dan spoznalo, kaj ti prinaša mir, takó pa je prikrito tvojim očem. Prišli bodo nadte dnevi, ko te bodo sovražniki obdali z okopi, te oblegali in stiskali z vseh strani. V tla bodo poteptali tebe in tvoje otroke v tebi in ne bodo pustili kamna na kamnu v tebi, ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja.«

Mir se rodi kot sad polnega razvoja vseh

Prav tako mir ni »samo v molčanju orožja, v vedno omahujočem ravnovesju moči. Mir je treba graditi dan za dnem in iskati od Boga hoteni red, ki vzpostavlja popolnejšo pravičnost med ljudmi.« Končno mir, ki ni sad razvoja celotne družbe, ne bo imel prihodnosti. Vedno bodo nastajale nove napetosti in razne oblike nasilja. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 219)

V premislek

Gospod, moja misel naj gre danes do mož, žena in otrok, ki živijo v vojnem stanju in tistih, ki so zbežali, ker je človekovo nasilje uničilo njihove domove.

Sem mož ali žena miru? Moji medsebojni odnosi so miroljubni in usmerjeni v nenasilje, v dialog in spoštovanje bližnjega?

Petek 24. novembra 2023

Andrej Dung-Lac in sveti tovariši mučenci

Iz Prve Kroniške knjige 29,10-12

Bog našega očeta Izraela, od vekov na veke!

*Tvoji, o Gospod, so veličina,
moč, čast, sijaj in veličastvo.*

*Tvoje je namreč vse,
kar je v nebesih in na zemlji.
Tvoje, o Gospod, je kraljestvo
in ti se vzdiguješ kot glava nad vse.*

*Od tebe prihajata bogastvo in slava
in ti gospoduješ nad vsem.*

*V tvoji roki sta moč in oblast in v tvoji roki je, d
a narediš vse veliko in močno.*

Iz evangelija po Luku 19,45-48

Ko je stopil v tempelj, je začel izganjati prodajalce. Rekel je: »Pisano je: Moja hiša naj bo hiša molitve, vi pa ste iz nje naredili razbojniško jamo. «Vsak dan je učil v templju. Veliki duhovniki, pismouki in prvaki ljudstva pa so iskali priložnost, da bi ga umorili, vendar niso našli načina, da bi mu kaj storili, kajti vse ljudstvo se ga je oklepalo, ko ga je poslušalo.

Vedno je potrebno negovati notranji prostor, ki daje krščanski smisel zavzetosti in dejavnosti.

Brez daljših obdobij češčenja, molitvenega srečanja z Božjo besedo, iskrenega pogovora z Gospodom naloge hitro izgubijo svoj smisel, utrujenost in težave nas oslabijo, vnema ugasne. Cerkev nujno potrebuje pljuča molitve. Zelo se veselim, da se v vseh cerkvenih ustanovah množijo molitvene skupine, skupine prosilne molitve in molitvenega premišljevanja Svetega pisma ter večno češčenje Najsvetejšega. Hkrati »je treba zavračati skušnjavo intimistične in individualistične duhovnosti, ki ni v skladu ne le z zahtevami ljubezni, ampak tudi ne z logiko učlovečenja«. Obstaja nevarnost, da je čas molitve kdaj izgovor, da svojega življenja ne posvečamo misijonu. Privatizacija življenjskega sloga namreč lahko potegne

kristjane, da se zatekajo v napačno duhovnost. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 262)

V premislek

Lahko se potrudimo poiskati trenutke za skupno in osebno duhovnost, da bi nam Bog dal moč ljubezni do bližnjega, ne samo v mislih, ampak tudi s stvarnimi dejanji.

Sobota 25. novembra 2023

Psalm 9

*Gospod, slavil te bom z vsem svojim srcem,
pripovedoval bom o vseh tvojih čudovitih delih.
V tebi se bom veselil in ukal,
opeval bom tvoje ime, Najvišji.*

*Narodi so se pogreznili v jamo, ki so jo naredili,
v mrežo, ki so jo nastavili, se jim je ujela noga.
Krivičniki se morajo vrniti v podzemlje,
vsi narodi, ki na Boga pozabljajo.*

Iz evangelija po Luku 20,34-38

»Sinovi tega veka se ženijo in možijo, tisti pa, ki so vredni, da dosežejo oni vek in vstajenje od mrtvih, se ne bodo ne ženili ne možile. Tudi umreti ne morejo več; enaki so namreč angelom in so Božji sinovi, saj so sinovi vstajenja. Da pa so mrtvi obujeni, je pokazal tudi Mojzes v pripovedi o grmu, ko je imenoval Gospoda »Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov«, Bog pa ni Bog mrtvih, ampak živih, kajti njemu vsi živijo.«

Naloga kristjana je graditi mostove in oblikovati medčloveške odnose

Postmoderni in globalizirani individualizem podpira življenjski slog, ki slabi razvoj in obstojnost povezanosti med ljudmi in ruši naravo družinskih vezi. Dušnopastirsko delo mora še bolje pokazati, da odnos do našega nebeškega Očeta zahteva in pospešuje communio, občestvo, ki ozdravlja, podpira in krepi medčloveške vezi. Po svetu, zlasti v nekaterih deželah, ponovno prihajajo na dan raz-

lične oblike vojn in spopadov. Kristjani vztrajamo pri predlogu, da priznavamo drugega, ozdravljamo rane, gradimo mostove, navezujemo odnose in pomagamo drug drugemu, tako da »nosimo breme drug drugega« (Gal 6,2)...(Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 67)

V premislek

Lahko poskusimo biti bolj pozorni do bližnjega. Danes lahko prosimo odpuščanja tiste, ki smo jih užalili in lahko odpustimo tistim, ki so nas užalili. Tako bomo našli mir v drugih in v samih sebi.

Nedelja 26. novembra 2023

Naš Gospod Jezus Kristus, Kralj vesoljstva

Veselje, da lahko... SLUŽIMO

Psalm 22

*Gospod je moj pastir,
nič mi ne manjka.
Na zelenih pašnikih mi daje ležišče;
k vodam počitka me vodi.*

*Mojo dušo poživlja,
vodi me po pravih stezah
zaradi svojega imena.
Tudi če bi hodil po globeli smrtne sence,
se ne bojim huđega, ker si ti z menoj,
tvoja palica in tvoja opora, ti me tolažita.*

*5 Pred mano pogrinjaš mizo
vpričo mojih nasprotnikov;
z oljem mi maziliš glavo,
moja čaša je prepolna.*

*Le dobrota in milina me bosta spremljali
vse dni mojega življenja;
prebival bom v hiši Gospodovi
vse dni življenja.*

Iz evangelija po Mateju 25,31-46

»Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. Pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil bo ene od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: »Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiska-

li, v ječi sem bil in ste prišli k meni.« Tedaj mu bodo pravični odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?« Kralj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.«

Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levici: »Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali.« Tedaj bodo tudi ti odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?« Tedaj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kolikor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.« Ti pojdejo v večno kazen, pravični pa v večno življenje.«

Prisluhnimo papežu Frančišku

Vsak kristjan in vsaka skupnost sta poklicana, da sta Božje orodje za osvoboditev in podporo ubogih, tako da se bodo mogli popolnoma vključiti v družbo. To predpostavlja, da smo učljivi in pozorni, da bi slišali krik reveža in mu pomagali. Dovolj je listati po Svetem pismu, da bi odkrili, kako rad bi dobri nebeški Oče prisluhnil kriku ubogih: »Dobro sem videl stisko svojega ljudstva v Egiptu in slišal njegovo vpitje zaradi priganjačev. Da, poznam njegove bolečine. Zato sem stopil dol, da ga rešim /.../ Zdaj torej pojdi! Pošljem te« (2 Mz 3,7-8.10). Kako ustrezljiv je dobri nebeški Oče do njihovih stisk: »Ko so Izraelovi sinovi vpili h Gospodu, jim je poslal rešitelja« (Sod 3,15). Če ostanemo gluhi do tega krika, ko smo vendar orodje Boga, se oddaljujemo od volje nebeškega Očeta in njegovega načrta; ta revež »bi vpil h Gospodu zoper tebe in ti bi bil kriv« (5 Mz 15,9). Pomanjkanje solidarnosti do njegovih stisk neposredno vpliva na naš odnos do Boga: »Ne odvrčaj očesa od potrebnega. Če te preklinja v bridkosti svojega srca, bo njegov Stvarnik uslišal njegovo prošnjo« (Sir 4,5-6). Vedno znova se vrača staro vprašanje: »Kdor ima imetje tega sveta in vidi, da je njegov brat v pomanjkanju, pa zapre svoje srce pred njim – ali more Božja ljubezen ostati v njem?« (1 Jn 3,17). Spomnimo se tudi, s kakšnim prepričanjem je apostol Jakob povzel podobo krika zatiranega: »Glejte, plačilo, za katero ste prikrajšali svoje delavce, ki so poželi vaša polja, vpije. In klici žanjcev so prišli do ušes Gospoda nad vojskami« (5,4). (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 187)

V molitvi

Usmiljeni Bog, upri moj pogled v tvoje obličje, vtisnjeno v obrazu tistih, ki so zadnji in v stiski. Naj se moje srce nagne k sočutju in dejavni ljubezni do njih.

Pomagaj mi, da bom v drugih prepoznal tebe in tvojo podobo. Podari mi milost, da v darovanju tolažbe, hrane ljubezni in upanja drugim, lahko služim tudi tebi. Amen

Potrudil sem bom...

... prepoznati obraz Kristusa v manj vrednih, jim služiti z ljubeznijo in sočutjem. Nuditi jim konkretno pomoč, ki ublaži revščino in se bori proti socialnim krivicam ter spodbuja človekovo dostojanstvo.

Ponedeljek 27. novembra 2023

Iz knjige preroka Daniela 3,52-56

*»Slavljen si, Gospod, Bog naših očetov,
hvalevreden in prevzvišen na veke;
slavljeno je tvoje sveto veličastno ime,
vse hvale vredno in prevzvišeno na vse veke!
Slavljen si v svojem svetem veličastnem templju,
vse hvale vreden in nad vse veličasten na veke!
Slavljen si na svojem kraljevem prestolu,
vse hvale vreden in nad vse veličasten na veke!
5Slavljen si, ki pregleduješ brezna in prestoluješ nad kerubi,
hvalevreden in nad vse veličasten na veke!
Slavljen si nad nebesnim oblokom,
hvale vreden in veličasten na veke!*

Iz evangelija po Luku 21,1-4

Ozrl se je in videl bogate, ki so metali svoje darove v tempeljsko zakladnico. Videl pa je tudi neko siromašno vdovo, ki je vrgla vanjo dva novčiča, in je rekel: »Resnično, povem vam: Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi. Vsi ti so namreč vrgli dar od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela za življenje.«

Milostljivost je preroški odpor hedonističnemu individualizmu.

»Miloščina rešuje smrti in izbrisuje grehe« (Tob 12,9). Še slikoviteje je to izraženo v Sirahovi knjigi: »Voda gasi plameneč ogenj in miloščina odpravlja grehe« (Sir 3,30). Do istega sklepa pride tudi Nova zaveza: »Predvsem imejte močno ljubezen

med seboj, ker ljubezen pokrije množico grehov« (1 Pt 4,8). Ta resnica je globoko prodrta v mišljenje cerkvenih očetov in se kot kulturna alternativa preroško uprla uživaškemu poganskemu individualizmu. Omenimo samo primer: »Kakor v nevarnosti požara hitimo, da bi našli vodo za gašenje /.../, tako tudi, kadar iz naše slame švigne plamen greha in nas to zmede: Če nam je tedaj dana priložnost za delo usmiljenja, se razveselimo tega dela kakor studentca, ki nam je podarjen, da moremo pogasiti požar.« (Sv. Avguštin, De catechizandis rudibus). (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 193).

V premislek

Današnji evangelij naznanja veliko veselje: tudi najmanjša dobra dela, ki jih zmoremo vsi, so za Boga zelo pomembna. Jezus je v evangeliju tudi rekel: »Kdor da komu teh malih piti le čašo hladne vode, ker je moj učenec, resnično povem vam, ne bo izgubil svojega plačila.« (Mt 10,42).

Torek 28. novembra 2023

Iz knjige preroka Danijela 3,57-61

*Slavite Gospoda, vsa Gospodova dela,
hvalite in poveljučujte ga na veke!
Slavite Gospoda, angeli Gospodovi,
hvalite in poveljučujte ga na veke!
Slavite Gospoda, nebesa,
hvalite in poveljučujte ga na veke!
Slavite Gospoda, vse vode nad nebom,
hvalite in poveljučujte ga na veke!
Slavite Gospoda, vse moči Gospodove,
hvalite in poveljučujte ga na veke!*

Iz evangelija po Luku 21,8-11

Rekel jim je: »Glejte, da se ne daste zavesti! Veliko jih bo namreč prišlo v mojem imenu in bodo govorili: ›Jaz sem,‹ ali ›Čas se je približal.‹ Ne hodíte za njimi! Ko boste slišali o vojnah in vstajah, se ne ustrašite, kajti to se mora prej zgoditi, vendar še ne bo takoj konec.« Tedaj jim je govoril: »Vzdignil se bo narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu. Veliki potresi bodo na mnogih krajih, kužne bolezni in lakota, grozote in velika znamenja z neba.

Božje kraljestvo, kraj bratstva, pravičnosti, miru in dostojanstva za vse.

To bi bila kvečjemu nekakšna »ljubezen do bližnjega «à la carte« (po naročilu), vrsta dejanj, katerih edini cilj bi bil pomiriti svojo vest. Ponudba je Božje kraljestvo (prim. Lk 4,43). Gre za to, da ljubimo Boga, ki vlada v svetu. Samo toliko, kolikor Bog lahko vlada med nami, bo družbeno življenje za vse prostor bratstva, pravičnosti, miru in dostojanstva. Tako oznanjevanje kakor krščanska vzgoja težita k temu, da sprožita družbene posledice. Iščimo njegovo kraljestvo: »Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse drugo vam bo navrženo« (Mt 6,33). Jezusov načrt je vzpostaviti kraljestvo njegovega Očeta. Od svojih učencev zahteva: »Pojdite in oznanjajte: Božje kraljestvo se je približalo« (Mt 10,7). (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 180)

V premislek

Katere konkretne obveznosti lahko sprejmemo, da ustvarimo plodna tla za Božje kraljestvo?

Sreda 29. novembra 2023

Iz knjige preroka Danijela 3,62-67

*Slavita Gospoda, sonce in luna,
hvalita in poveljučujta ga na veke!
Slavite Gospoda, zvezde na nebu,
hvalite in poveljučujta ga na veke!
Slavita Gospoda, dež in rosa,
hvalita in poveljučujta ga na veke!
Slavite Gospoda, vsi vetrovi,
hvalite in poveljučujta ga na veke!
Slavita Gospoda, ogenj in vročina,
hvalita in poveljučujta ga na veke!
Slavita Gospoda, mraz in pripeka,
hvalita in poveljučujta ga na veke!*

Iz evangelija po Luku 21,12-19

Toda preden se bo to zgodilo, bodo nad vas dvigali roke, preganjali vas bodo, izročali v shodnice in ječe in zaradi mojega imena vas bodo vlečili pred kralje in oblastnike. Vam pa bo to dalo priložnost za pričevanje. Vtisnite si v srca to, da ne boste vnaprej premišljevali, kako bi se zagovarjali. Jaz vam bom namreč dal usta in modrost, kateri vsi vaši nasprotniki ne bodo mogli kljubovati ali ji ugovarjati. Izdajali vas bodo celo starši in bratje, sorodniki in prijatelji, in nekatere izmed vas bodo ubili. Vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena, toda niti las z vaše glave se ne bo izgubil. S svojo stanovitnostjo si boste pridobili svoje življenje.«

Zakaj ne bi tudi mi vstopili v to reko veselja?

Evangeliziramo tudi tedaj, ko se skušamo soočiti z različnimi izzivi, ki se lahko pojavijo. Včasih se kažejo v pravih napadih na versko svobodo ali novih preganjanjih kristjanov, ki so v nekaterih deželah dosegli strah vzbujajoče stopnje sovražstva in nasilja. Na mnogih krajih gre bolj za razširjeno relativistično ravnodušnost, povezano s streznitvijo in krizo ideologij, ki je nastopila kot reakcija na vse, kar je totalitarno. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 61) I Evangelij, v katerem žari zmagoslavni Kristusov križ, vztrajno vabi k veselju. Dovolj je nekaj primerov.. Knjiga Apostolskih del pripoveduje, da so prvi kristjani »uživali hrano z veselim srcem« (2,46). Kjer so bili učenci, »je vladalo veliko veselje« (8,8). Učenci so bili tudi sredi preganjanja »polni veselja in Svetega Duha« (13,52). Etiopski evnuh je takoj po krstu »šel veselo naprej po svoji poti« (8,39). Tudi ječarja »in vso njegovo hišo je navdajalo veselje, ker so našli vero v Boga« (16,34). Zakaj ne bi tudi mi stopili v ta veletok veselja? (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 5)

V premislek

Molimo za vse kristjane v svetu, ki so preganjani zaradi evangelija. Več kot 300 tisoč kristjanov, v letu 2022, ni smelo izpovedovati svobodno svoje vere in še danes tvegajo za lastno življenje. Naj nas kljub temu ne premagata malodušnost in brezbriznost; zato pa raje hodimo po poti evangelija, ki je pot veselja.

Četrtek, 30. novembra 2023 **Sv. Andrej apostol**

Psalm 18

*Nebesa pripovedujejo o Božji slavi,
nebesni svod sporoča o delu njegovih rok.
Dan izreka dnevu govor,
noč razglša noči znanje.*

*To ni govor, to niso besede,
njihov glas je neslišen;
po vsej zemlji gre njihov val,
do konca sveta njihove besede.*

Iz evangelija po Mateju 4,18-22

Ko je hodil ob Galilejskem jezeru, je zagledal dva brata: Simona, ki se je imenoval Peter, in njegovega brata Andreja. Metala sta mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Rekel jima je: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi.« Takoj sta pustila mreže in šla za njim. In ko je šel od tam naprej, je zagledal dva druga brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta s svojim očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže. Poklical ju je in ona dva sta takoj pustila čoln in očeta ter šla za njim.

»Pojdite in naredite za moje učence vse narode«

Jezus ne reče apostolom, naj sestavljajo izključno skupino, skupino izbrancev. Jezus pravi: »Pojdite in naredite za moje učence vse narode« (Mt 28,19). Sv. Pavel poudarja, da v Cerkvi »ni več Juda in Grka ..., ampak ste vsi ,eno' v Kristusu Jezusu« (Gal 3,38). Tistim, ki se čutijo daleč od Boga in od Cerkve, bi rad rekel: Gospod kliče tudi tebe, da bi bil del njegovega ljudstva. To stôri z velikim spoštovanjem in veliko ljubeznijo!! (Francesco, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 113) Cerkev pomeni Božje ljudstvo v soglasju z velikim načrtom Očetove ljubezni. To vključuje, da smo kvas Boga sredi človeštva. To pomeni, da oznanjamo Božje zveličanje v tem našem svetu in ga prinašamo v ta naš svet, ki se pogosto izgublja.. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 114)

V premislek

Jezusovo povabilo Petru in Andreju, v današnjem evangeliju, ja namenjeno tudi nam. Prosimo Gospoda, naj nam da moči, da bomo sledili njegovim naukom.

Premislimo, kako lahko postanemo odprta skupnost, ki ne obsoja, a zna govoriti jezik ljubezni.

Petek 1. decembra 2023

Iz knjige preroka Danijela 3,76-81

Slavite Gospoda, vse rastline na zemlji,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, studenci,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, morja in reke,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, morske živali

in vse, kar se giblje v vodi,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, vse ptice pod nebom,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, vse zveri in živina,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Iz evangelija po Luku 21, 29-33

Povedal jim je priliko: »Poglejte smokvino drevo in vsa drevesa. Ko začenjajo brsteti, vidite in sami od sebe veste, da je poletje že blizu. Tako tudi vi, ko boste videli, da se to dogaja, vedite, da je blizu Božje kraljestvo. Resnično, povem vam: Ta rod nikakor ne bo prešel, dokler se vse ne zgodi. Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa nikakor ne bodo prešle.«

Imeti »vedno budno preučevanje znamenj časa«.

Toda vse skupnosti pozivam, naj si prizadevajo za »vedno budno preučevanje znamenj časa«. Smo pred težko odgovornostjo, ker nekateri sedanji položaji, kolikor ni dobrih rešitev, lahko sprožijo procese razčlovečenja, ki jih je nato zelo težko preobrniti. Primerno je pojasniti, kaj je lahko sad Božjega kraljestva in tudi kaj škoduje Božjemu načrtu. To vključuje ne le prepoznavanje in razločevanje

duhov, ampak – in to je odločilno – odločanje za navdihe dobrega duha in zavračanje vzgibov hudega duha. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 51).

V premislek

Poklicani smo, da z vedno večjo vztrajnostjo beremo dogodke sedanjega časa z očmi evangelija.

Prosimo Gospoda oči, ki ne samo gledajo, ampak tudi vidijo vse kar nas obdaja, da bomo vedno pripravljeni darovati ljubezen.

Sobota 2. decembra 2023

Iz knjige preroka Danijela 3,82-87

Slavite Gospoda, človeški sinovi,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, Izraelci,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, duhovniki Gospodovi,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, služabniki Gospodovi,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, duhovi in duše pravičnih,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Slavite Gospoda, sveti in v srcu ponižni,

hvalite in poveljučujte ga na veke!

Iz evangelija po Luku 21,34-36

»Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo in življenjskimi skrbmi in da vas tisti dan ne ujame nenadoma kakor zanka. Prišel bo namreč nad obličje vse zemlje. Zato bedite in vsak čas molite, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.«

Poklicani smo da bi bili velike amfore, da bi drugim dali piti.

Tudi lastna družina ali lastno delovno mesto moreta biti to suho okolje, v katerem je treba ohraniti vero in jo skušati izžarevati. »A prav iz izkušnje puščave, iz te praznine moremo ponovno odkriti veselje vere, njen življenjski pomen za nas ljudi. V puščavi človek spet odkrije vrednost tega, kar je bistveno za življenje. Tako so v današnjem svetu nešteta, pogosto posredno ali negativno izražena znamenja žeje po Bogu, po zadnjem smislu življenja. V puščavi potrebuješ predvsem verujoče ljudi, ki s svojim življenjem kažejo pot v obljubljeni deželo in tako ohranjajo upanje.« [67] V vsakem primeru smo v teh okoliščinah poklicani, da bi bili velike amfore (vrči z vodo), da bi drugim dali piti. Včasih se amfora spremeni v težak križ. A prav na križu se nam je Gospod, preboden s sulico, podaril kot vir žive vode. Ne pustimo si vzeti upanja! (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 86).

V premislek

Ne obupujmo pred življenjskimi težavami, skušajmo črpati hrano in upanje iz evangelija. Le tako bomo lahko pazljivi in pripravljeni za vsakodnevne dolžnosti in pomoč drugim.

3. December 2023

1. adventna nedelja

Veselje, da lahko... ČAKAMO

Psalm 79

Izraelov pastir, poslušaj!

*Ti, ki vodiš Jožefa kakor čredo,
ti, ki sediš na kerubih, pokaži se!*

*O Bog nad vojskami, vrni se vendar,
ozri se z nebes in glej,
obišči to trto,
grebenico, ki jo je zasadila tvoja desnica,
nad sinom,
ki si ga okrepil zase.*

*Ne bomo se obrnili proč od tebe,
poživi nas, da bomo klicali tvoje ime.
O Gospod, Bog nad vojskami, spreobrni nas,
razjasni svoje obličje, da bomo rešeni.*

Iz evangelija po Marku 13,33-37

Pazite in bedite, Nekateri rkp. dodajajo in molite. ker ne veste, kdaj pride ta čas! Tako bo kakor s človekom, ki je zapustil svoj dom in šel na potovanje. Svojim služabnikom je izročil oblast, vsakemu svoje opravilo, vratarju pa je naročil, naj bedi. Bodite torej budni, ker ne veste, kdaj pride hišni gospodar – zvečer, opolnoči, ob petelinjem petju ali ob zori –, da vas ne najde spečih, če pride nenadoma. Kar pravim vam, pravim vsem: Bodite budni!«

Ob poslušanju papeža Frančiška

Prava ozdravitev je v tem, da z drugimi stopimo v tak odnos, ki nas resnično ozdravlja in ne naredi bolnega. To je mistično kontemplativno bratstvo, ki prepozna sveto veličino bližnjega, ki zna najti Boga v vsaki človeški osebi, ki zna prenašati tegobe skupnega življenja s tem, da se oklepa Božje ljubezni; ki zna odpreti srce za Božjo ljubezen, da bi iskali srečo drugih, kakor jo želi njihov nebeški Oče. Prav v tem času in tudi tam, kjer so Gospodovi učenci »mala čreda«

(Lk 12,32), so poklicani, da živijo občestvo, ki je sol zemlje in luč sveta (prim. Mt 5,13,16). Poklicani so, da na vedno nov način pričujejo za evangelij. [70] Ne pustimo si vzeti občestva! (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 92).

V molitvi

Gospod, nauči me bedeti in biti buden v svoji veri, tako kot nas spodbujaš v evangeliju. Daj mi milost, da bom bral v luči evangelija znamenja časov in veliko-dušno odgovarjal na izzive mojega časa.

Vodi me v mojem trudu za ljubezen in služenje drugim. Amen.

Potrudil se bom...

... biti buden in pozoren, da bom lahko prepoznal izzive in priložnosti, ki se bodo pojavile, in jih bom sprejel v luči evangelija.

Ponedeljek, 4. decembra 2023

Psalm 121

Veselil sem se, ko so mi rekli:

»V Gospodovo hišo pojdemo.«

Naše noge so se ustavile

ob tvojih vratih, Jeruzalem.

aradi svojih bratov in prijateljev

bom vendar dejal: »Mir naj vlada v tebi.«

Zaradi hiše Gospoda, našega Boga,

bom iskal blaginjo zate.

Iz evangelija po Mateju 8,5-8.10

Ko je prišel v Kafarnáum, je stopil k njemu stotnik in ga prosil ter govoril: »Gospod, moj služabnik leži doma hrom in hudo trpi.« Jezus mu je rekel: »Pridem in ga ozdravim.« Stotnik pa mu je odgovoril: »Gospod, nisem vreden, da prideš pod mojo streho, ampak samo reci besedo in moj služabnik bo ozdravljen. Ko je Jezus to slišal, se je začudil in rekel svojim spremljevalcem: »Resnično, povem vam: Pri nikomer v Izraelu nisem našel tolikšne vere!

Skrčiti razdalje, dotakniti se trpečega Kristusovega telesa v ljudstvu

Skupnost, ki oznanja, je torej pripravljena »spremljati«. Spremlja človeštvo na vseh njegovih potih, pa naj bodo poti še tako težke in dolge. Zna dolgo pričakovati in apostolsko potrpeti. Za evangelizacijo je potrebno veliko potrpežljivosti, ki se ne ustavi ob omejitvah. Zvesta Gospodovemu daru zna tudi »obroditi sad«. Skupnost, ki oznanja, je vedno pozorna do sadov, ker Gospod hoče, da je rodovitna. (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 24)

V premislek

Papež Frančišek vedno poziva, da morajo skupnosti skrčiti razdalje med ljudmi, še posebej v odnosu do tistih, ki najbolj trpijo. Za to je potrebna prizadevnost vseh kristjanov. Na kateri način smo pripravljeni spremljati in pomagati naši skupnosti, da bo bližje ljudem, ki živijo v stiski?

Torek 5. decembra 2023

Psalm 71

O Bog, daj svoje sodbe kralju,

svojo pravičnost kraljevemu sinu.

Naj sodi tvoje ljudstvo po pravičnosti,

tvoje nesrečnike po pravici.

Iz evangelija po Luku 10,21-24

Prav tisto uro se je razveselil v Svetem Duhu in rekel: »Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikrikl modrim in razumnim, razodel pa otročičem. Da, Oče, kajti tako ti je bilo všeč. Vse mi je izročil moj Oče. Nihče ne spoznava, kdo je Sin, razen Očeta, in nihče, kdo je Oče, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti.« Tedaj se je obrnil k učencem in jim na samem rekel: »Blagor očem, ki vidijo, kar vi gledate! Povem vam namreč: Veliko prerokov in kraljev je hotelo videti, kar vi gledate, pa niso videli, in slišati, kar vi poslušate, pa niso slišali.«

Majhni, a močni v ljubezni do Boga

Jezus, oznanjevalec evangelija in evangelij v osebi, se posebej istoveti z najmanjšimi (prim. Mt 25,40). To nas spominja, da smo vsi kristjani poklicani, da skrbimo za najšibkeje na svetu. Toda v veljavnem »zasebnopravnem« vzorcu uspeha se ne zdi smiselno vlagati v to, da bi tisti, ki so počasni, šibki ali manj nadarjeni, mogli v življenju kaj doseči. (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 209) Kakor sv. Frančišek Asiški, majhen a močan v Božji ljubezni, smo vsi kristjani poklicani, da skrbimo za slabotna ljudstva in ta krhki svet, v katerem živimo. (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 216)

V premislek

V današnjem evangeliju Jezus pove nekaj izrednega: ni potrebno biti bogati, pomembni, niti, da smo preštudirali in prebrali vse knjige sveta, da lahko živimo po Njegovih naukih. Vsi smo poklicani, brez izjem, da živimo po evangeliju, tudi tisti, ki misli, da nima ničesar, kar lahko daruje.

Sreda 6. decembra 2023

Psalm 22

*Gospod je moj pastir,
nič mi ne manjka.
Na zelenih pašnikih mi daje ležišče;
k vodam počitka me vodi.
Mojo dušo poživlja,*

*Le dobrotu in milina me bosta spremljali
vse dni mojega življenja;
prebival bom v hiši Gospodovi
vse dni življenja.*

Iz evangelija po Mateju 15,32-37

Jezus je poklical k sebi svoje učence in rekel: »Smili se mi množica, ker že tri dni vztrajajo pri meni in nimajo kaj jesti; lačnih pa nočem odpustiti, da na poti ne omagajo.« Učenci so mu dejali: »Od kod naj v puščavi vzamemo toliko kruha, da nasitimo tako množico?« Jezus jim je rekel: »Koliko hlebov imate?« Dejali so: »Sedem in malo ribic.« Tedaj je velel množici, naj séde na tla. Vzel je tistih sedem

hlebov in ribe, se zahvalil, razlomil hlebe in dajal učencem, učenci pa množicam. Vsi so jedli in se nasitili. Od koščkov, ki so ostali, so nabrali sedem polnih košev.

Dobrodelnost je bistvena dimenzija Cerkve, ki s sočutjem razume, pomaga in spodbuja

Ta besedila izražajo prednostno dolžnost, »da gremo iz sebe k sočloveku«. Z ene strani izražajo eno od obeh glavnih zapovedi, ki utemljujeta sleherni nravno pravilo, z druge strani so jasno znamenje, ob katerem je mogoče preveriti krščansko rast kot odgovor na povsem zastojni Božji dar. Iz tega razloga »je tudi služenje ljubezni bistvena prvina cerkvenega poslanstva in neodpravljeni izraz njenega bistva«. [144] Kakor je Cerkev po naravi misijonarska, tako iz te narave nujno izhaja resnična ljubezen do bližnjega, sočutje, ki razume, pomaga in podpira. (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 179).

V premislek

Vsi smo lahko Karitas, vsi lahko živimo solidarnost, ko jo nudimo, tudi ko zanjo prosimo. Sedem hlebov kruha in nekaj rib, da nahranimo ogromno množico, a za tem se skriva čarobna beseda: deliti. Kaj od svojega lahko delim z drugimi? Ne gre le za materialne stvari, a tudi za moje sposobnosti.

Četrtek, 7. decembra 2023

Psalm 117

*Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober,
ker na veke traja njegova dobrota.
Bolje se je zatekati h Gospodu
kakor zaupati v človeka.
Bolje se je zatekati h Gospodu
kakor zaupati v kneze.*

Iz evangelija po Mateju 7,21-25

»Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: ›Gospod, Gospod,‹ ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih. Veliko mi jih bo reklo tisti dan: ›Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali demonov in v tvojem imenu storili veliko mogočnih del?‹ In takrat jim bom naznanil: ›Nikoli vas nisem poznal. Pojdite proč od mene, kateri ravnate nepostavno!‹«

»Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo. Ulila se je ploha, pridrlo je vodovje in zapihali so vetrovi ter se zagnali v to hišo, in vendar ni padla, ker je imela temelje na skali.

Udejaniti Besedo pomeni opravljati dela pravičnosti in dobrodelnosti, v katerih je ta Beseda rodovitna

Resničnost je nad idejo. To merilo je povezano z učlovečenjem Besede in njenim prevodom v stvarnost: »V tem spoznavate Božjega duha: vsak duh, ki priznava, da je Jezus Kristus prišel v mesu, je iz Boga« (1 Jn 4,2). Merilo resničnosti – besede, ki je že postala meso in se nenehno skuša »učlovečiti« – je bistveno za evangelizacijo.... Po drugi strani pa nas priganja, da besedo prevajamo v dejanje, opravljamo dejanja pravičnosti in ljubezni, v katerih ta beseda obrodi sad. Če besede ne prevajamo v dejanje in je ne pripeljemo v stvarnost, pomeni, da gradimo na pesku, ostajamo ujeti v čisti ideji in zapademo v oblike neke zagledanosti vase in gnosticizma, ki ne rodijo sadu in življenjsko moč besede obsodijo na jalovost. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 233)

V premislek

Vsak trenutek in kjerkoli smo, si prizadevamo, da z Gospodovo pomočjo uresničimo vsa dobra in prijateljska dejanja do drugih, kakor nas je On naučil.

Danes se vprašajmo: na katerih vrednotah sem zgradil svoje življenje, svojo družino in odnose v skupnosti? So to dobri temelji?

Petek 8. decembra 2023

Psalm 97

*Pojte Gospodu novo pesem,
ker je storil čudovita dela;
njegova desnica mu je pomagala,
njegov sveti lakot.*

*Gospod je dal spoznati svoje odrešenje,
očem narodov je razodel svojo pravičnost.
Spomnil se je svoje dobrote in zvestobe
za Izraelovo hišo.*

*Vsi konci zemlje so videli
odrešenje našega Boga.*

Iz evangelija po Luku 1,26-38

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin.

Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Prava mati, ki hodi, se bori z nami in nenehno vliva v nas bližino Božje ljubezni

Marija zna z nekaj revnimi pleniciami in polnostjo nežne ljubezni hlev spremeniti v Jezusovo hišo. Marija je Očetova dekla, ki prepeva hvalnico. Je prijateljica, vedno pozorna, da ne zmanjka vina v našem življenju. Njeno srce je prebodel meč, zato razume naše stiske. Kot mati vseh je znamenje upanja za ljudstva, ki trpijo v porodnih bolečinah, dokler ne vzklije pravičnost. Je misijonarka, ki se nam približa, da bi nas spremljala v življenju. Z materinsko ljubeznijo odpira srca za vero. Kot mati hodi z nami, se bojuje za nas in neutrudno podarja bližino Božje ljubezni. Z različnimi marijanskimi vzkliki, ki so navadno povezani s svetišči, deli zgodovino vsakega ljudstva, ki je sprejelo evangelij, in postaja del njegove zgodovinske istovetnosti. Mnogi krščanski očetje prosijo, da bi bili njihovi otroci krščeni v kakšnem marijanskem svetišču. S tem kažejo svojo vero v Marijino materinsko delovanje, ki rojeva nove otroke za Boga. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 286)

V premislek

V težkih trenutkih, ko imamo občutek, da nimamo več nadzora nad stvarmi, se prepustimo Mariji in takole molimo:« Marija, nebeška Mati, ti, ki si zaupala besedam nadangela Gabrijela, daj, da bom tudi jaz zaupal naukom Tvojega Sina.»

Sobota 9. decembra 2023

Psalm 146

*Velik je naš Gospod in silen v moči,
za njegovo razumnost ni števila.
Gospod podpira ponižne,
krivičnike ponižuje do zemlje.*

Iz evangelija po Mateju 9,36-38. 10,1.5-8

Ko je zagledal množice, so se mu zasmilile, ker so bile izmučene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirja. Tedaj je rekel svojim učencem: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. 38 Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.«

Poklical je k sebi svojih dvanajst učencev in jim dal oblast nad nečistimi duhovi, tako da so jih izganjali in ozdravljali vsako bolezen in vsako slabost.

Teh dvanajst je Jezus poslal in jim naročil: »Ne hodite na pot k poganom in ne vstopajte v nobeno samarijsko mesto! Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govorite: ›Nebeško kraljestvo se je približalo.‹ Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.

Evangelij ostane Dobra novica, dokler ne oplodi in ozdravi vse človekove dimenzije

Tako zadoni veselje v Dobrem Pastirju, ki najde svojo izgubljeno ovco in jo privede nazaj v ovčjo stajo. Evangelij je kvas, ki prekvasi vse testo, je mesto, ki sveti visoko na gori in prinaša luč vsem ljudstvom. Evangelij vsebuje notranje merilo popolnosti. Evangelij ne neha biti vesela novica, dokler ni oznanjen vsem, dokler ne oplodi in ozdravi vseh človekovih razsežnosti in dokler ne zedini vseh ljudi pri gostiji Božjega kraljestva. (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 237)

V premislek

Prosimo Gospoda moči, da bomo sposobni z nasmehom nuditi pomoč vsem, ki nas prosijo zanjo; tako bomo lahko zanje luč, ki osvetljuje in sol, ki daje okus. Tudi naša majna opeka bo lahko pripomogla h gradnji nebeškega Kraljestva, Kraljestva ljubezni in bratstva.

10. December 2023

2. adventna nedelja

Veselje, da lahko... OZNANJAMO

Psalm 84

*Poslušam, kaj govori Gospod Bog:
Zares, govori o miru
svojemu ljudstvu in svojim zvestim
Zares, blizu je njegova rešitev tistim, ki se ga bojijo,
da bo slava prebivala v naši deželi.*

*Dobrota in zvestoba se bosta srečali,
pravičnost in mir se bosta poljubila.
Iz zemlje bo pognala zvestoba,
z nebes bo gledala pravičnost.*

*Gospod bo tudi dal, kar je dobro,
naša dežela bo dajala pridelek.
Pred njim bo šla pravičnost
in utirala pot njegovim korakom.*

Iz evangelija po Marku 1,1-8

Začetek evangelija Jezusa Kristusa, Božjega Sina; kakor je zapisano pri preroku Izaiju: Glej, pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot.

Glas vpijočega v puščavi: Pripravite Gospodovo pot, zravnajte njegove steze!

Tako se je pojavil Janez Krstnik v puščavi in je oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov. K njemu je prihajala vsa judejska dežela in vsi Jeruzalemčani. Dajali so se mu krstiti v reki Jordan in priznavali svoje grehe. Janez je bil oblečen v kameljo dlako in imel usnjen pas okoli ledij. Jedel je kobilice in divji med. Oznanjal je: »Za menoj pride močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi se sklonil pred njim in mu odvezal jermen njegovih sandal. Jaz sem vas krstil v vodi, on pa vas bo krstil v Svetem Duhu.«

V poslušanju papeža Frančiška

Evangelij nam daje možnost, živeti na višji ravni, a ne manj polno: »Življenje se krepi, ko ga podarjamo, in peša v osami in udobju. Ljudje, ki najbolje izkoristijo življenje, so dejansko tisti, ki zapuščajo varno obrežje in se zavzemajo za poslanstvo, da podarjajo življenje drugim.« Ko Cerkev kliče k prizadevnemu oznanjevanju evangelija, kristjanom kaže vir pristnega osebnega uresničenja: »Tu odkrivamo drugo globoko zakonitost resničnosti: življenje raste in zori, kolikor ga podarjamo za življenje drugih. Poslanstvo je navsezadnje to.« [5] Oznanjevalec evangelija potemtakem ne bi smel biti žalosten, kakor da bi bil na pogrebu. Obnovimo in povečajmo gorečnost, »prijetno in tolažilno veselje oznanjevanja evangelija tudi tedaj, ko je treba sejati s solzami. /.../ Naj današnji svet – ki išče v bridkosti in upanju – sprejme veselo oznanilo, ki ga ne prinašajo žalostni in maldodušni, nepotrpežljivi in tesnobni glasniki, ampak služabniki evangelija, katerih življenje naj izžareva gorečnost, ker so sami sprejeli Kristusovo veselje.« (Pavel VI., Apostolska spodbuda O evangelizaciji - Evangelii nuntianti (8. december 1975). (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 10)

V molitvi

Bog, daj mi milosti, da bom kot Janez Krstnik pripravil pot tvojemu Sinu. Pomagaj mi živeti čisto vero, ki temelji na veselem oznanilu evangelija. Vodi me v nalogi pričevanja tvoje ljubeče prisotnosti na svetu. Amen.

Potrudil se bom...

oznanjati evangelij z besedami in dejanji, deliti veselo novico z osebnim pričevanjem, aktivnim sodelovanjem v cerkveni skupnosti in delom evangelizacije na različnih področjih svojega življenja.

Ponedeljek 11. decembra 2023

Psalm 84

Poslušam, kaj govori Gospod Bog:

Zares, govori o miru

*Zares, blizu je njegova rešitev tistim, ki se ga bojijo,
da bo slava prebivala v naši deželi.*

*Gospod bo tudi dal, kar je dobro,
naša dežela bo dajala pridelek.*

*Pred njim bo šla pravičnost
in utirala pot njegovim korakom.*

Iz evangelija po Luku 5,18-20.22-25

Prav tedaj so možje prinesli na postelji človeka, ki je bil hrom. Skušali so ga prinesiti noter in položiti predenj. Ker pa zaradi množice niso našli poti, kjer bi ga nesli noter, so se z njim povzpeli na streho in ga skoz opeko spustili s posteljo vred ravno pred Jezusa. Ko je videl njihovo vero, je rekel: »Človek, odpuščeni so ti tvoji grehi!« Jezus pa je spoznal njihove misli in jim je odgovoril: »Kaj premišlujete v svojih srcih? Kaj je laže: reči: ›Odpuščeni so ti grehi‹ ali reči: ›Vstani in hodi!‹ Ampak da boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe,« je dejal hromemu, »ti pravim: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi domov!« In takoj je vpričo njih vstal, vzel to, na čemer je ležal, šel domov in slavil Boga.

Jaz sem poslanstvo

Jaz sem poslanstvo na tej zemlji, in zaradi njega sem prišel na ta svet. Priznati moramo, da smo »zaznamovani« za to poslanstvo, da prinašamo luč, blagoslovljamo, oživljamo, dvigamo, ozdravljamo, osvobajamo. Tu se pokaže, kdo je iz vse duše bolniška sestra, iz vse duše učitelj, iz vse duše politik. To so tisti, ki so se najgloblje odločili, da bodo živeli z drugimi in za druge. Če pa nasprotno kdo medsebojno ločuje dolžnost na eni strani in zasebnost na drugi, tedaj vse postane sivo in takšen človek bo stalno iskal priznanje ali branil svoje potrebe. Tedaj ne bo več »ljudstvo«. (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 273).

V premislek

Da bi ozdravili hudo bolnega prijatelja, ki je onemoglo ležal v postelji, so si ljudje izmislili nekaj izrednega: odkrili so streho! Kaj si lahko pa mi izmislimo, da lahko pomagamo družinskemu članu, prijatelju ali zancu ... ki se je znašel v težavah? Toda spomnimo se, da smo misijonarji tudi v svojem poklicnem življenju, ne le zasebnem. Tudi na delovnem mestu lahko začnemo z majhnimi gestami, kot na primer z bolj odgovornim in velikodušnim obnašanjem.

Torek 12. decembra 2023

Psalm 95

*Naj se veselijo nebesa, zemlja naj se raduje,
naj buči morje in kar ga napolnjuje.*

*Naj vriska od veselja polje in vse, kar je na njem,
tedaj naj vriskajo vsa drevesa v gozdu*

*pred Gospodom, ker prihaja,
ker prihaja sodit zemljo.
Sodil bo svet s pravičnostjo,
ljudstva po svoji zvestobi.*

Iz evangelija po Mateju 18,12-14

»Kaj se vam zdi? Če ima neki človek sto ovc in ena od njih zaide, ali ne bo pustil devetindevetdesetih v gorovju in šel iskat tisto, ki je zašla? In če se mu posreči, da jo najde, resnično, povem vam, se je veseli bolj kakor devetindevetdesetih, ki niso zašle. Tako tudi ni volja vašega Očeta, ki je v nebesih, da bi se pogubil kateri od teh malih.«

Uriti moramo svojo sposobnost poslušanja in zmogljivost srca do bližnjega

Bolj kakor kdajkoli potrebujemo moške in žene, ki iz svoje izkušnje kot spremljevalci poznajo način ravnanja, ki se odlikuje z modrostjo in zmogljivostjo za razumevanje, z umetnostjo čakanja ter učljivostjo do Duha, da bi vsi skupaj obvarovali zaupane nam ovce pred volkovi, ki hočejo razkropiti čredo. Vaditi se moramo v umetnosti, da znamo pozorno prisluhniti, kar je več kot poslušanje. V sporazumevanju z drugim je na prvem mestu zmogljivost srca, ki omogoča bližino, brez katere ni pravega duhovnega srečanja. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 171).

V premislek

Potrudimo se prisluhniti tistim, ki jih srečamo, bodimo do njih sočutni, da ne postanemo ravnodušni do tistih, ki so okoli nas.

Na primer: ali se zavemo, ko se kdo med sodelavci, prijatelji, sošolci... znajde osamljen? Nekdo, ki ga vedno izključujejo? Kako mu lahko pomagamo, da se bo čutil del skupnosti? Jezus, nam v današnjem evangeliju pravi, da je vsak človek pomemben, edinstven in nezamenljiv.

Mercoledì 13 dicembre

Sveta Lucija, Devica in Mučenka

Psalm 102

*Slávi, moja duša, Gospoda,
vsa moja notranjost njegovo sveto ime.*

*Slávi, moja duša, Gospoda,
ne pozabi nobenega dejanja njega,*

*Usmiljen in milostljiv je Gospod,
počasen v jezi in bogat v dobroti.
Z nami ne ravna po naših grehah,
ne vrača nam po naših krivdah.*

Iz evangelija po Mateju 11,28-30

Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.«

Jezus, poln veselja v Duhu, blagoslavlja Očeta, ki zna privabiti male

Polni občudovanja smo pred možnostmi, ki jih je Gospod postavil, da bi prišel v pogovor s svojim ljudstvom, da bi vsem razodel svojo skrivnost, da bi očaral ljudi s svojimi tako vzvišenimi in tako zahtevnimi nauki. Mislim, da je skrivnost v tistem Jezusovem pogledu na ljudstvo, ki presega njegove slabosti in grehe: »Ne boj se, mala čreda! Kajti tvoj Oče je sklenil, dati vam kraljestvo« (Lk 12,32). Jezus oznanja v tem duhu. Poln veselja v Svetem Duhu slavi Očeta, ki priteguje male: »Slavim te, Oče, Gospod nebes in zemlje, da si to prikril modrim in razum-

nim in razodel malim« (Lk 10,21). Gospodu je res všeč, da se pogovarja s svojim ljudstvom. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 141) .

V premislek

Včasih se nam zdi, da so služba, vzgoja otrok, družinska opravila, domače naloge, študij, pomoč bližnjemu, i nasmeh žalostnemu, prezahtevni. A pomislimo le trenutke, kakšno veselje bomo začutili, ko bomo opravili svojo dolžnost ali ko bomo nekomu pomagali. To veselje bo poplačalo ves trud, ki smo ga vložili.

Vsakokrat, ko smo utrujeni ali potrti zaradi številnih obveznosti in skrbi, ki nam jih prinaša življenje, vzemimo v roke besede, ki jih je izrekel Jezus v evangeliju in v Njemu bomo našli moč.

Četrtek, 14. decembra 2023

Psalm 97

*Pojte Gospodu novo pesem,
ker je storil čudovita dela;
njegova desnica mu je pomagala,
njegov sveti lakot.*

*Vsi konci zemlje so videli
odrešenje
našega Boga.
Vzklíkajte Gospodu, vsa zemlja,
vedri bodite, vriskajte in prepevajte!*

Iz evangelija po Mateju 11,11-15

Resnično, povem vam: Med rojenimi od žená ni bil obujen večji od Janeza Krstnika, vendar je najmanjši v nebeškem kraljestvu večji od njega. Od dni Janeza Krstnika do zdaj si nebeško kraljestvo s silo utira pot in močni ga osvajajo.

Vsi preroki in postava so prerokovali do Janeza. On pa je, če hočete to sprejeti, Elija, ki mora priti. Kdor ima ušesa, naj poslušá.

Veselje do življenja pogosto ugasne zaradi revščine, nasilja in nepravilnosti

Človeštvo trenutno doživlja zgodovinski preobrat, ki ga lahko vidimo ob napredku na različnih področjih. Hvalevredni so uspehi, ki prispevajo k blaginji ljudi, na primer na področju zdravstva, vzgoje in komunikacije. Vsekakor ne smemo pozabiti, da večji del mož in žena našega časa živi v vsakodnevni negotovosti, z usodnimi posledicami. Nekatere patologije se bohotno širijo. Stiska in obup se polasčata src mnogih ljudi, celo v tako imenovanih bogatih deželah. Pogosto ugaša življenjsko veselje, razraščata se nespoštljivost in nasilje, družbena neenakost vedno jasneje prihaja na dan. Človek se mora boriti za življenje, ki pogosto nima pravega dostojanstva. To veliko spremembo so povzročili velikanski skoki, ki jih je mogoče zabeležiti glede kakovosti, količine, naglice in kopičenja na področju razvoja znanosti, kakor tudi v tehnoloških novostih in njihovi takojšnji uporabi na različnih področjih narave in življenja. Smo v dobi znanja in informacije, vira novih oblik zelo pogosto brezimne oblasti. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 52).

V premislek

Večkrat se zdi, da imajo nasilneži in izsiljevalci moč. Zdi se, da je pot nasilja lažja in manj utrudljiva. Kaj pa če bi bil/a ti tarča nasilja, kako bi se počutil/a? Ne smemo pozabiti, da je hrepenenje in iskanje notranjega veselja odvisno od človeških odnosov in ne od gmotnih dobrin.

Petek 15. decembra 2023

Psalm 1

*Blagor človeku,
ki ne hodi po nasvetu krivičnih,
ne stopa na pot grešnikov
in ne poseda v družbi porogljivcev,
temveč se veseli v Gospodovi postavi
in premišljuje njegovo postavo podnevi in ponoči.
Tak je kakor drevo,
zasajeno ob vodnih strugah,
ki daje svoj sad ob svojem času
in njegovo listje ne ovene;
vse, kar dela, uspeva.*

Iz evangelioja po Maetju 11,16-19

S kom naj primerjam ta rod? Podoben je otrokom, ki sedijo po trgih in kličejo drugim: ›Piskali smo vam, pa niste plesali; peli smo žalostinko, pa se niste tolkli po prsih.«

Prišel je namreč Janez, ki ni jedel in ne pil, pa pravijo: ›Demona ima.« Prišel je Sin človekov, ki je in pije, pa pravijo: ›Glej, požrešnež je in pijanec, prijatelj cestnarjev in grešnikov;‹ in modrost je bila opravičena po svojih delih.«

Evangelij odgovarja najglobljim vprašanjem srca

Vse Jezusovo življenje, njegov način srečevanja z ubogimi, njegova dejanja, njegova skladnost, njegova vsakodnevna in preprosta velikodušnost – vse je dragoceno in nagovarja naše življenje. Vsakič ko človek to odkrije, je prepričan, da je prav to tisto, kar drugi potrebujejo, tudi če tega ne spoznajo: »Kar vi častite, ne da bi poznali, to vam jaz oznanjam« (Apd 17,23). Od časa do časa izgubimo navdušenje za poslanstvo, ko pozabimo, da evangelij odgovarja na najgloblje potrebe človeka. Kajti vsi smo bili ustvarjeni za to, kar nam podarja evangelij: za prijateljstvo z Jezusom in bratsko ljubezen. Kadar nam uspe ustrezno in lepo izraziti bistveno vsebino evangelija, tedaj bo to oznanilo gotovo nagovorilo najgloblja hrepenenja srca. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 265)

V premislek

Kolikokrat se pritožujemo nad vsem in si želimo drugačno življenje in se ne zavedamo, koliko darov nam prinaša naš nebeški Oče vsak dan. Danes se poskusimo zahvaliti Bogu za vse dobro, ki nam poklanja.

Sobota 16. decembra 2023

Psalm 79

*Naj bo tvoja roka nad možem tvoje desnice,
nad sinom človekovim, ki si ga okrepil zase.
Ne bomo se obrnili proč od tebe,
poživi nas, da bomo klicali tvoje ime.*

Iz evangelija po Mateju 17,10-13

Učenci pa so ga vprašali: »Zakaj torej pismouki govorijo, da mora najprej priti Elija?« Odgovoril je: »Elija res prihaja in bo vse prenovil. Povem pa vam, da je Elija že prišel, a ga niso prepoznali, temveč so storili z njim, kar so hoteli. Tako

bo tudi Sin človekov trpel od njih.« Tedaj so učenci doumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku.

Revni stojijo v središču Cerkvene poti

Za Cerkev je izbira za uboge najprej teološka kategorija in šele nato kulturno, sociološko, politično ali filozofsko vprašanje. Bog naklanja ubogim »svoje prvo usmiljenje«. Ta posebna Božja ljubezen ima posledice v verskem življenju vseh kristjanov, ki so poklicani, da mislijo tako kakor Jezus (prim. Flp 2,5). Ta ljubezen navdihuje Cerkev v odločitvi za uboge. Treba jo je razumeti kot »posebno prednost v načinu, kako uresničujemo krščansko ljubezen. To odločitev izpričuje celotno izročilo Cerkve«. Benedikt XVI. je učil, da je ta odločitev »vključno vsebovana v krščanski veri v tistega Boga, ki je zaradi nas postal ubog, da bi nas obogatil s svojim uboštvom«. Zaradi tega si želim ubogo Cerkev za uboge. Ubogi nas lahko veliko naučijo. Niso le deležni verskega čuta (sensus fidei), ampak tudi poznajo trpečega Kristusa zaradi svojega trpljenja. Potrebno je, da se vsi od njih učimo evangelija. Nova evangelizacija je povabilo, da priznamo zveličavno moč v njihovem življenju in jih postavimo v središče poti Cerkve. Poklicani smo, da v njih odkrijemo Kristusa in postanemo glasniki njihovih potreb in da smo tudi njihovi prijatelji, da jim prisluhnemo, jih razumemo in sprejmemo skrivnostno modrost, ki nam jo Bog hoče posredovati po njih. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 198).

V premislek

Jezus nas nagovarja preko besed tega, ki nam stoji ob strani. Skušajmo prepoznati Jezusov obraz, ko se v vsakdanjem življenju srečujemo s pogledi ubogih, zaposavljenih in trpečih.

17. December 2023

3. Adventna nedelja

Škofijski dan KARITAS

Veselje, da lahko... **PRIČUJEMO**

Lk 1,46-50.53-54

*»Moja duša poveljuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,
kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.
Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi,*

*kajti velike reči mi je storil Mogočni
in njegovo ime je sveto.
Njegovo usmiljenje je iz roda v rod
nad njimi, ki se ga bojijo.*

*Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne.
Zavzel se je za svojega služabnika Izraela
in se spomnil usmiljenja,*

Iz evangelija po Janezu 1,6-8.19-28

Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zavoljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. To pa je Janezovo pričevanje: Ko so Judje poslali k njemu iz Jeruzalema duhovnike in levite, da so ga vprašali: »Kdo si ti?«, je priznal in ni tajil. Priznal je: »Jaz nisem Mesija.«

»Kaj torej? Si mar Elija?« so ga vprašali. »Ne, tudi to nisem,« jim je rekel. »Ali si prerok?« »Ne,« je odgovoril. Rekli so torej: »Kdo si, da bomo mogli odgovoriti tistim, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?« Dejal je:

»Jaz sem glas vpijočega v puščavi: zravajte Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija.« Odposlanci so bili iz vrst farizejev. Vprašali so ga in mu rekli: »Kaj torej krščuješ, če nisi ne Mesija ne Elija ne prerok?« Janez jim je odgovoril: »Jaz kršču-

jem v vodi, med vami pa stoji on, ki ga ne poznate, tisti, ki pride za menoj, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen na sandali.« To se je zgodilo v Betaniji, onkraj Jordana, kjer je Janez krščeval.

Ob poslušanju papeža Frančiška

Gotovo smo vsi poklicani, da napredujemo kot glasniki evangelija. Hkrati si prizadevamo za boljšo izobrazbo, poglobitev svoje ljubezni in odločnejše pričevanje za evangelij. Pri tem moramo dopustiti, da nas drugi stalno evangelizirajo. To seveda ne pomeni, da moramo medtem opustiti svojo evangelizacijsko nalogo, ampak, da naj najdemo način, ki je primeren položaju, v katerem smo. V vsakem primeru smo poklicani, da dajemo drugim jasno pričevanje Gospodove odrešilne ljubezni, ki nam kljub našim nepopolnostim podarja svojo bližino, svojo besedo in svojo moč in našemu življenju daje smisel. Tvoje srce ve, da življenje brez njega ni isto. Kar si odkril, posreduj drugim. Naša nepopolnost ne sme biti opravičilo. Nasprotno, naloga je stalni opomin, da se ne vdajamo povprečnosti, ampak da rastemo naprej. Pričevanje vere, ki ga mora dajati vsak kristjan, vključuje, da zatrdimo kakor sv. Pavel: »Ne kakor da sem že dosegel ali da bi bil že popoln. A stegujem se za tem, da bi dosegel, kakor je mene dosegel Kristus. Stegujem se za tem, kar je pred menoj« (Flp 3,12-13). (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 121).

V molitvi

Bog, naj bo moje življenje svetlo pričevanje, kakor je bilo pričevanje Janeza Krstnika. Pomagaj mi, da bom druge usmerjal h Kristusu ter ljubeznivo in ponižno odgovarjal na njihova vprašanja. Naj tvoja luč vodi mojo pot. Amen.

Potrudil se bom...

... biti zgledna priča Kristusa na svetu, tako kot Janez Krstnik, ki je v svojem življenju odražal njegove vrednote in nauke: ljubezen, sočutje in pravičnost v odnosih z drugimi.

Ponedeljek 18. decembra 2023

Psalm 71

*Zakaj rešil bo ubogega, ki kliče na pomoč,
nesrečnega, ki nima pomočnika.
Sočutje bo imel do slabotnega in ubogega,
odrešil bo duše ubogih.*

Iz evangelija po Mateju 1,18-21.24

Z rojstvom Jezusa Kristusa je bilo takóle: Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom; in preden sta prišla skupaj, se je izkazalo, da je noseča – bila pa je noseča od Svetega Duha. Njen mož Jožef je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslovil. Ko je to premišljeval, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. Rodila bo sina in daj mu ime Jezus,

kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.«

Ko se je Jožef zbudil, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel. Vzel je svojo ženo k sebi in ni je poznal,

dokler ni rodila sina; in imenoval ga je Jezus.

Bog nas prosi, da stopimo iz cone udobja

Božja beseda nam stalno kaže, kako Bog poziva verujoče, naj »krenejo na pot«. Abraham je prejel klic, naj se odpravi v novo deželo (prim. 1 Mz 12,1-3). Mojzes je zaslišal klic Boga: »Pojdi, pošiljam te« (2 Mz 3,10) in je popeljal ljudstvo proti obljubljeni deželi (prim. 2 Mz 3,17). Jeremiju je Bog rekel: »Pojdi k tistim, h katerim te pošiljam« (Jer 1,7). Danes se v Jezusovem naročilu »Pojdite!« zrcalijo vedno novi prizori in izzivi oznanjevalnega poslanstva Cerkev. Vsi smo poklicani, da se udeležimo tega novega misijonarskega »pohoda«. Vsak kristjan in vsaka skupnost mora odkriti, kakšno pot terja Gospod. A vsi smo poklicani, da sprejmemo ta klic: da zapustimo svojo udobnost in pogumno dosežemo vsa obrobja, ki potrebujejo luč evangelija. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 20).

V premislek

Kako udobno bi bilo ležati na kavču ves dan, brez dela? Dočakali bi večer razo-

čarani, da smo po nepotrebem zapravili dan. Nasprotno pa, če se odločimo, da se bomo posvetili delu, študiju, družini in potrebnim... bomo ob koncu dneva morda bolj utrujeni, a veseli.

Vedno se moramo truditi, da zapustimo sovjo *confort zone*, da srečamo pravo veselje.

Torek 19. decembra 2023

Psalm 70

*Zakaj ti si moje upanje, o Gospod,
moje zaupanje, Gospod, od moje mladosti.
Nate sem se opiral od materinega telesa,
od naročja moje matere si moj varuh,
tebi velja moja hvalnica za vedno.*

Iz evangelija po Luku 1,5.7-8.11-16.18-20

V dneh Heroda, kralja v Judeji, je živel duhovnik, ki mu je bilo ime Zaharija. Bil je iz Abíjeve duhovniške skupine, njegova žena pa je bila izmed Aronovih hčera; ime ji je bilo Elizabeta. Otrok nista imela, ker Elizabeta ni bila rodovitna, in sta bila že zelo v letih. Ko je bila na vrsti Zaharijeva skupina in je opravljal duhovniško službo pred Bogom. In prikazal se mu je Gospodov angel, ki je stal na desni strani kadilnega oltarja. Ko ga je Zaharija zagledal, se je vznemiril in obšel ga je strah. Angel pa mu je rekel: »Ne boj se, Zaharija, kajti uslišana je tvoja molitev! Tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sina. Daj mu ime Janez. V veselje in radost ti bo in mnogi se bodo veselili njegovega rojstva, ker bo velik pred Gospodom. Vina in opojne pijače ne bo pil in že v materinem telesu bo napolnjen s Svetim Duhom. Veliko Izraelovih sinov bo spreobrnil h Gospodu, njihovemu Bogu. Zaharija je nato rekel angelu: »Po čem bom to spoznal? Jaz sem namreč star in moja žena je v letih.« Angel mu je odgovoril: »Jaz sem Gabriel, ki stojim pred Bogom. Poslan sem, da spregovorim s teboj in ti sporočim to veselo novico. Ker pa nisi verjel mojim besedam, ki se bodo izpolnile ob svojem času, boš onemel in ne boš mogel govoriti do dne, ko se bo to zgodilo.«

Ko ne poslušamo več glasu Boga in ubogih.

Kadar se notranje življenje zapre v lastne koristi, ni več prostora za druge, ni posluha za uboge, ne poslušamo več Božjega glasu, ne uživamo več blagega veselja njegove ljubezni, ne utripa navdušenja za dobro. Tudi verujočim preti ta

resnična in stalna nevarnost. Mnogi zapadejo vanjo in postanejo užaljeni, nezadovoljni, brez življenja. To ni izbira dostojnega in polnega življenja. Bog nam tega ne želi. To ni življenje v Duhu, ki priteka iz srca vstalega Kristusa. (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 2)

V premislek

V današnjem evangelijskem odlomku beremo, da je Bog uslišal molitve malih in ponižnih, kot sta bila Zaharija in Elizabeta. Ne smemo prenehati prositi našega nebeškega Očeta, naj nam pomaga uresničevati vse dobre želje, ki so globoko v našem srcu.

Sreda 20. decembra 2023

Psalm 23

*Kdo se bo povzpел na Gospodovo goro,
kdo sme stati na njegovem svetem kraju?
Tisti, ki je nedolžnih rok in čistega srca,
ki svoje duše ne vzdiguje k praznim rečem.*

*Prejel bo blagoslov od Gospoda,
pravičnost od Boga svoje rešitve.
To je rod tistih, ki po njem povprašujejo,
ki iščejo tvoje obličje, Jakob. Sela.*

Iz evangelija po Luku 1,26-33

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.«

Evangelij je vir veselja

« »Veseli se« (Lk 1,28). Marijin obisk pri Elizabeti povzroči, da Janez (Krstnik) od veselja poskoči v naročju svoje matere (prim. Lk 1,41). Marija v svoji hvalni-

ci razglša: »Moj duh se raduje v Bogu, mojem zveličarju« (Lk 1,47). Ko Jezus začne svoje poslanstvo, Janez vzklikne: »To moje veselje je zdaj dopolnjeno« (Jn 3,29). Jezus sam »se je razveselil v Svetem Duhu« (Lk 10,21). Njegovo oznanilo je vir veselja: »To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno« (Jn 15,11). Naše krščansko veselje privre iz izvira njegovega prekipavajočega srca. (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 5)

V premislek

Koliko krat v življenju smo žalostni. V teh trenutkih se moramo spomniti na vse darove, ki nam jih je dal Bog: ljubezen družine in prijateljev, um, domišljijo...

V najtežjih trenutkih lahko usmerimo pogled v evangelij, da bomo našli moč in tolažbo.

Četrtek, 21. decembra 2023

Psalm 32

*Zahvaljujte se Gospodu s citrami,
na harfo desetih strun mu igrajte;
pojte mu novo pesem,
dobro igrajte ob vzklikanju.*

*Gospodov nasvet pa ostane na veke,
misli njegovega srca od roda do roda.
Blagor narodu, ki je Gospod njegov Bog,
ljudstvu, ki si ga je izbral za dediščino.*

Iz evangelija po Luku 1,39-45

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Stella della nuova evangelizzazione aiutaci a risplendere Zvezda nove evangelizacije, pomagaj nam, da bomo svetili v pričevanju občestva, služenja

Marija je žena vere, ki potuje v veri. »Njena izredna romarska pot vere predstavlja trajno oporo za Cerkev.« Marija se je dala voditi Svetemu Duhu na poti vere za poslanstvo služenja in rodovitnosti. Danes se oziramo nanjo, da bi nam pomagala vsem oznanjati sporočilo zveličanja in da bi novi učenci postali oznanjevalci evangelija. [216] Na tej romarski poti evangelizacije ne manjkajo stopnje suhote, teme in marsikatero bridkosti, kakor jih je doživljala Marija tista leta v Nazaretu (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 287).

*“ Ti si, napolnjena s Kristusovo navzočnostjo,
prinesla veselje Janezu Krstniku,
da je zavriskal v naročju svoje matere.
Ti si, prepolna veselja,
zapela hvalnico čudovitih Božjih del.
Stanovitno si vztrajala pod križem
v neomajni veri
in sprejela veselo tolažbo vstajenja.
Zvezda nove evangelizacije,
pomagaj nam, da bomo svetili
v pričevanju občestva,
služenja, izpovedujoče in velikodušne vere,
pravičnosti in ljubezni do ubogih,
da bo veselje iz evangelija
prispelo do koncev zemlje
in da nobeno obrobje ne bo brez njegove svetlobe.”*

(Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 288).

V premislek

Božič prihaja. Letošnji Božič, v primerjavi s prejšnjimi, bo bolj vesel, če bom delil nekaj svojega z drugimi: nasmeh, objem, lepo besedo... kajti večje veselje povzroča dajanje, kakor prejemanje – tako nas je učil Jezus.

Petek, 22. decembra 2023

Iz prve Samuelove knjige 2,4-5

*Lok močnih se zlomi,
slabotni pa se opasujejo z močjo.
Siti se udinjajo za kruh,
lačni pa delo odlagajo.
Nerodovitna rodi sedemkrat,
mati z mnogimi otroki obnemore.*

Iz evangelija po Luku 1,46-55

In Marija je rekla: »Moja duša povelečuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku, kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice. Glej, odslej me bodo blagrovale vsi rodovi, kajti velike reči mi je storil Mogočni in njegovo ime je sveto. Njegovo usmiljenje je iz roda v rod nad njimi, ki se ga bojijo.

Moč je pokazal s svojo roko, razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca. Mogočne je vrgel s prestolov in povišal je nizke. Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne. Zavzel se je za svojega služabnika Izraela in se spomnil usmiljenja, kakor je govoril našim očetom: Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«

Kadar ubogega ljubimo, ga visoko cenimo

Prava ljubezen je vedno kontemplativna; dovoljuje nam, da bližnjemu služimo zato, ker je lep ali lepa onkraj videza, in ne iz nuje ali nečimrnosti. »Ljubezen, zaradi katere je nekomu druga oseba prijetna, nas navaja, da ji kaj podarimo brezplačno.« Kadar ubogega ljubimo, ga »visoko cenimo«. [168] To razlikuje pristno odločitev za uboge od vsake ideologije, od slehernega namena, da bi uboge uporabili v prid osebnih ali političnih interesov. Samo to omogoča, »da se ubogi počutijo v vsaki krščanski skupnosti ,kakor doma'. Ali ne bi bil ta slog najbolj veličastna in učinkovita predstavitev vesele novice o Božjem kraljestvu?« (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 199)

V premislek

Tudi mi lahko povelečujemo Očeta za vse nasmeh, ki smo jih deležni, za sonce, ki nas razveseljuje... Gospod je za nas naredil velike stvari.

Božič bo dan veselja, če bomo znali poskrbeti, da se bodo tudi ubogi v naši skupnosti počutili kot doma.

Sobota 23. decembra 2023

Psalm 24

*Dober in iskren je Gospod,
zato poučuje grešnike na poti.
Ponižne vodi v pravici,
ponižne uči svojo pot.*

Iz evangelija po Luku 1,57-66

Elizabeti se je dopolnil čas poroda. Rodila je sina. Ko so njeni sosedge in sorodniki slišali, da ji je Gospod izkazal veliko usmiljenje, so se z njo veselili. Osmi dan so prišli dete obrezat. Po očetu so mu hoteli dati ime Zaharija, toda njegova mati je spregovorila in rekla: »Nikakor, temveč Janez mu bo ime.« Oni pa so ji rekli: »Nikogar ni v tvojem sorodstvu, ki bi mu bilo takó ime.« Z znamenji so spraševali njegovega očeta, kako bi ga hotel imenovati. Zahteval je deščico in zapisal: »Janez je njegovo ime.« In vsi so se začudili. Njemu pa so se takoj razvezala usta in jezik, in je spet govoril ter slavil Boga. Vse njihove sosede je obšel strah in po vsem judejskem gričevju se je govorilo o vseh teh rečeh. In vsi, ki so zanje slišali, so si jih vtisnili v svoje srce in govorili: »Kaj neki bo ta otrok?« Gospodova roka je bila namreč z njim.

Po krstu smo vsi učenci misijonarji po Krstu

V vseh krščenih, od prvega do zadnjega, deluje posvečujoča moč Svetega Duha, ki priganja k evangelizaciji. Božje ljudstvo je sveto po zaslugi tega maziljenja, ki ga napravlja nezmotljivo v verovanju (»in credendo«). To pomeni, da se ne moti, ko veruje, tudi če ne najde besed, da bi izrazilo svojo vero. Duh ga uvaja v resnico in k zveličanju. Bog obdaruje celoto verujočih z verskim čutom – *sensus fidei* –, ki jim pomaga razlikovati, kaj zares prihaja od Boga. (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 119).

V premislek

Janezu so dali ime osem dni po rojstvu. Tako so tudi nam, pri krstu, dali ime, ker je vsak človek edinstven in neponovljiv. Po krstu smo bili sprejeti v krščansko skupnost, to je Cerkev, in smo prejeli Svetega Duha. Prosimo Svetega Duha naj nas vodi vsak dan v odločitvah in pomembnih trenutkih: prepustimo se Njemu!

24. December 2023

4. adventna nedelja

Veselje, da sem lahko... NA RAZPOLAGO

Psalm 88

*Gospodove dobrote bom opeval na veke,
rodu za rodom bom s svojimi usti oznanjal tvojo zvestobo.
Zakaj pravim: »Na veke se gradi dobrota,
nebesa, v njih si utrdil svojo zvestobo.«*

*Zavezo sem sklenil s svojim izvoljencem,
prisegel sem Davidu, svojemu služabniku:
»Tvoj zarod bom ustanovil za vedno,
za vse rodove bom postavil tvoj prestol.« Sela.*

*On me bo klical: »Moj oče si ti,
moj Bog, skala moje rešitve.«
Na veke mu bom ohranjal svojo dobroto,
moja zaveza mu bo ostala zvesta.*

Evangeloj po Luku 1,26-38

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin.

lej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

V poslušanju papeža Frančiška

V evangelizacijskem delovanju Cerkve je marijanski slog. Vsakokrat ko se ozremo na Marijo, spet verujemo v revolucionarno moč nežnosti in ljubezni. Pri njej vidimo, da ponižnost in nežnost nista kreposti slabotnih, ampak močnih, ki jim ni treba slabo ravnati z drugimi, da bi se počutili pomembne. Marija je hvalila Boga, ker »je mogočne vrgel s prestola« in »bogate odpustil prazne« (prim. Lk 1,52.53). Ko gledamo nanjo, odkrijemo, da prinaša varnost v naše iskanje pravičnosti. Marija skrbno »vse ohranja v svojem srcu in o tem premišljuje« (prim. Lk 2,19). Marija zna prepoznavati sledove Božjega duha v velikih dogodkih in tudi v tistih, ki se zdijo nepomembni. Premišljuje Božjo skrivnost v svetu, v zgodovini in v vsakdanjem življenju vsakega človeka in vseh ljudi. Moli in dela v Nazaretu. Pripravljena je nemudoma oditi iz svoje vasi, da bi »hitro« (prim. Lk 1,39) pomagala drugim. Ta živahnost pravičnosti in nežnosti, premišljevanja in odhoda k drugim napravlja Marijo za cerkveni vzor evangeliziranja. Prosimo jo, naj nam s svojo materinsko molitvijo pomaga, da bo Cerkev postala hiša za mnoge, mati za vsa ljudstva in da bi mogel nastati nov svet. Vstali nam s svojo močjo, ki nas napolnjuje z velikim zaupanjem in trdnim upanjem, govori: »Glejte, vse delam novo« (Raz 21,5). (Frančišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 288).

V molitvi

Bog, kakor si poklical Marijo, da je postala mati tvojega Sina, tako daj tudi meni milost, da bom sprejel tvojo voljo v svojem življenju. Pomagaj mi, da z zaupanjem in razpoložljivostjo izrečem svoj »da«, kakor je storila Marija. Vodi me skozi živeto in velikodušno vero, ki priča tvojo ljubezen svetu. Amen

Potrudil se bom...

... posnemati Marijo in izreči Bogu svoj velikodušni »da«, z zaupanjem sprejemati Božjo voljo v svojem življenju, zaupati v njegovo vodstvo ter skušati živeti ponižno in pokorno, kakor nas uči.

25. December 2023 Božič je... rodi se RADOST

Psalm 95

*Pojte Gospodu novo pesem,
pojte Gospodu, vsa zemlja!
Pojte Gospodu, njegovo ime slavite.*

*Oznanjujte dan za dnem njegovo odrešenje!
Pripovedujte med narodi o njegovi slavi,
med vsemi ljudstvi o njegovih čudovitih delih!*

*Naj se veselijo nebesa, zemlja naj se raduje,
naj buči morje in kar ga napolnjuje.
Naj vriska od veselja polje in vse, kar je na njem,
tedaj naj vriskajo vsa drevesa v gozdu*

*Pred Gospodom, ker prihaja,
ker prihaja sodit zemljo.
Sodil bo svet s pravičnostjo,
ljudstva po svoji zvestobi.*

Iz evangelija po Luku 2,1-14

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila:

»Slava Bogu na višavah
in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

V poslušanju papeža Franciška

V Božjem srcu je prednostno mesto za uboge. Kristus sam je »postal ubog« (2 Kor 8,9). Vsa pot našega odrešenja je zaznamovana z ubogimi. To odrešenje je prišlo k nam po privolitvi ponižne deklice iz majhne, odročne vasi na robu velikega cesarstva. Odrešenik je rojen v jasliah, med živalmi, kakor se je to dogajalo otrokom najbolj ubogih. Ob njegovem darovanju v templju so prinesli dve divji grlici, daritev tistih, ki niso mogli plačati jagnjeta (prim. Lk 2,24; 3 Mz 5,7). Odraščal je v hiši preprostih rokodelcev in si služil kruh s svojimi rokami. Ko je začel oznanjati Božje kraljestvo, so za njim hodile množice brezpravnih; tako se je pokazalo, kar je sam rekel: »Duh Gospodov je nad menoj; Gospod me je mazilil. Poslal me je oznanjat blagovest ubogim« (Lk 4,18). Tistim, ki so živeli pod bremenom trpljenja in uboštva, je zagotavljal, da jih Bog nosi v središču svojega srca: »Blagor ubogim, ker je njihovo Božje kraljestvo« (Lk 6,20). Z njimi se je istovetil: »Bil sem lačen in ste mi dali jesti.« Učil je, da je usmiljenje do njih ključ v nebeško kraljestvo (prim Mt 25,35s). (Francišek, Apostolska spodbuda VESELJE EVANGELIJA, št. 197).

V molitvi

O Bog, ob rojstvu Jezusa v Betlehemu si razodel svojo slavo, podari mi odprto srce, da bom sprejel tvojo navzočnost v mojem življenju. Naj božična radost zasede v meni in me spodbudi, da bom drugim znamenje upanja in ljubezni. Vodi me, da bom evangelij doživel radostno in velikodušno. Amen.

Potrudil se bom...

... živeti in pričati o radosti evangelija v svojem življenju, da bom gojil osebni odnos s Kristusom, ki me navdaja z veseljem in upanjem ter me spodbuja, da to radost delim z drugimi.

Vesel Božič!

Con il
contributo
dell'**8x**
mille
CHIESA CATTOLICA

Goriška škofijska Karitas
Tel. 0481.525188
direzione@caritasgorizia.it
Via Garzarolli, 131 - Gorizia

Škofijski katehetski urad
Tel. 0481.597620
catechistico@arcidiocesi.gorizia.it